

Skeudenn : Ar gorventenn, **Félix Ziem** (1846)

TESTENN 4/5

Lennet get **Alan Tudoret**

Da selaou àr
www.tidouaralre.com

Danevell John Clive,
Kabiten ar Pembroke

Kerkent ha ma krogas va zeirgwern da loveal gant avel a-du, e tiskennis bete kambr ar c’hartenoù da verkañ e levrig al lestr deiz hag eur an dizouarañ. El levrig-se e kavis ul lizher dizanv, *an hini kentañ*, ha pa gomzan eus ul lizher e lavaran gaou, rak lakaet em boa va dorn war un drailhenn gartoñs diframmet eus ur c’hozh voest da glenkañ botoù-lêr, hervez ar gerioù moulet war an tu gin : GENUINE BOX-CALF - FULLER BROS, and Co - BRONX, N.Y. Met war an tu mat e lennis kement-mañ : “Dogan out bet, kabiten Clive, dogan out, ha dogan e vi. Ur c’heneil.”

“Feuket em eus, emezon, ur gwaz eus ar strollad pèdo va c’hañfarded, en nozh betek o bandenn, o kargañ ar fard. Sed amañ stumm an tortis-se d’ober gwall ouzh gwall. Ur fentigell, ha netra ken !”

An deiz war-lerc’h, o vezañ ma rae d’abardaez un ailhenn gasaus, e fellas din tapout va forpant eouliet. Ar peurliesañ e veze ar gwiskamant-se e-pign ouzh ur c’hrog e trepas hor c’hambrigoù. A-dal ma vountis va dorn em godell e santis dindan va bizied ur baperenn joget. Ha setu me o lenn e skleurig letern ar skoutilh an eil lizher skrivet gant an hevelep kreion hag an hevelep den : “Dall out,

kabiten, hogen n'eus forzh, emañ da geneil o c'hedal da wreg hag...
egile.”

N'ouzon ket penaos e teuis a-benn da bignat gant an diri betek rod ar stur. Teukañ a raen ouzh pep pazenn evel pa vije bet em zreid ur re votoù splujer gant solioù plom. N'em boa ket 'ta d'ober gant ur fentigell, met gant un dra a bouez hag a dalve ar boan pleustriñ warni. E-keit ha ma vane mouchet va daoulagad, e veze c'hoarzhadeg en-dro din, rak emichañs en doa diwallet “va c'heneil” da devel war ur c'hevrin ken dudius. Gwasket gant an anken, an diaezamant, ar gounnar, ne baouezis ket a-hed an noz da vale a-hed hag a-dreuz ar pont evel ur bleiz gloazet, tapet en ur gaoued. Ha goude ma tarzhas an deiz, e kendalc'his da gantreal, beuzet en ur seurt morgousk, ur morad glac'har gant netra war neuñv ennañ nemet ar goulenn-mañ : Piv 'ta eo egile ?...

Divlaz e kaven bremañ va boued, ken digor ha ma veze gwechall va c'halon ouzh taol. Darempredus, ne oa ket pell c'hoazh, gant va ofiserien ha pep den er strollad, e klasken diwar neuze an tu da chom va-unan-penn. Hogos mut e oan deuet da vezañ, ger ebet ne ziflape eus va genoù nemet ar pep retañ evit ar pezh a selle ouzh bleniadur al lestr. Sabatuet e veze evel-just va gwreg gant va melkoni, ar gwad fall a raen, ha war-nes gouelañ e c'houlenne a-wechoù :

“Arsa, John, ansav a ri a-benn ar fin petra a c'hoarvez ganit ?”

Bep tro e plegen d'eilgeriañ ken hegarat ha biskoazh :

“Ganin-me ?... Netra, kaezhig, netra !”

Ha tec'hel a raen a-dizh en ur soñjal :

“Netra, yourc”h, netra nemet ar pezh a ouzout gwelloc'h egedon !”

Tennet a : **An teirgwern Pembroke,**
Al Liamm, adembannadur 2002.